

Chiếc Nón Sắt Trên Đồi Hoang

**Chiếc nón sắt,
Mang vết đạn thù,
Nằm cô quạnh,
Trên đồi hoang vu
Ôm trong lòng nón,
Niềm u uất buồn!**

**Có đêm giông bão mưa tuôn,
Ầm ầm sấm chớp, gọi hồn chinh nhân!
Như bom rơi trước mặt!
Như pháo nổ thật gần!
Kìa Hồn Chiến sĩ hiện thân...
... nón sắt trên đầu...
Oai hùng giữa ánh hỏa châu sáng lò !!**

**Đêm nào... như mới đêm qua,
Hàng hàng lớp lớp xông pha trận tiền.
Bây giờ nón sắt ngủ yên,
Anh Hồn Tử Sĩ về miền hư vô!**

**Có đêm lạnh giá,
Dưới ánh trăng mờ...
Hồn về tìm nón, mơ hồ hiển linh.
Dâng lên Tổ Quốc điêu linh,
Chiếc nón sắt
Của người chiến binh
Đó là kỷ vật hi sinh cuối cùng !!!**

Có đêm gió bắc lạnh lùng.
Gió lùa qua vết đạn,
Như tiếng nhạc hùng xuất quân!
Này Hồn chinh nhân...
Hãy vào lòng đất nhé!
Ngủ yên trong trái tim Mẹ Việt Nam.
Hiên linh trên lá cờ vàng,
Ba dòng máu đỏ hiên ngang oai hùng!

Rồi nữa, một mai...
Chiếc nón sắt mang vết đạn thù,
Chìm trong cát bụi,
Phủ kín là rừng,
Muôn đời nằm trong Quân Sử,
Sống cùng thiên thu...

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 8700 TÁC PHẨM